پیامبر صلی الله علیه وسلم مطلبی را ذکر کرد و فرمود: « آن وقتی است که علم از بین می رود

از زیاد بن لبید رضی الله عنه روایت است که گفت: پیامبر صلی الله علیه وسلم مطلبی را ذکر کرد و فرمود: « آن وقتی است که علم از بین می رود» گفتم: ای رسول الله، چگونه علم از بین می رود، در حالی که ما قرآن را می خوانیم و برای فرزندان خود می خوانیم و فرزندان ما برای فرزندان خود می خوانند تا روز قیامت؟ گفت: مادرت به عزایت بنشیند ای زیاد، من تو را فقیه ترین مرد شهر می دانستم، آیا این یهودیان و مسیحیان تورات و انجیل را نمی خوانند، در حالی که هیچ کدام از آنچه در آنهاست انجام نمی دهند؟!

[صحیح لغیره] [ابن ماجه روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم در میان اصحاب نشسته بود، و فرمود: این زمانی است که علم از مردم سلب می شود، زیاد بن لبید انصاری رضی الله عنه تعجب کرد و از پیامبر صلی الله علیه و سلم پرسید، فرمود: چگونه علم از ما بلند و گم می شود؟! ما قرآن را خوانده ایم و حفظ کرده ایم؛ به الله سوگند ما آن را می خوانیم و بر زنان و فرزندان و فرزندان فرزندان ما می خوانیم، پیامبر صلی الله علیه وسلم با حیرت فرمود: مادرت در عزایت بنشیند ای زیاد! من تو را از علمای اهل مدینه می شمردم! سپس او صلی الله علیه وسلم به او فرمود: از دست دادن علم به از دست دادن قرآن بستگی ندارد؛ لیکن از دست دادن علم به از دست دادن عمل کردن بر آن است، این تورات و انجیل نزد یهود و نصاری است، با وجود این هم به آنها سود نمی رساند، و از مقصودهای آنها استفاده ننمودند؛ و آن عمل کردن به آنچه که آموختند می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/65045